

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 מרץ 2018

[Redacted]

לפני:

כבוד הנשיא אברהם טל – אב"ד
כבוד שופטת דנה מרשק מרום
כבוד השופטת נאוה בכור

מדינת ישראל

המערערת

נגד

[Redacted]

המשיב

נוכחים:

ב"כ המערערת עו"ד רוני שוהם-עידן
המשיב ובאת כוחו עו"ד שלומציון גבאי מנדלמן

פרוטוקול

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25

ב"כ המערערת: אנו עיינו בתסקיר שירות המבחן. אנו נסכים לחזור בנו מהערעור.

ראשית, אנו סבורים שהמעשים כשלעצמם, בטח כלפי מישהי פגועה ומוחלשת, מצדיקים עונש ממשי ולכן הגשנו את הערעור. אנו חושבים שלמועד הגשתו הוא ערעור מוצדק. יחד עם זאת, מדובר במשיב שנסיבותיו חריגות, שדרך הביניים פחות אפשרית ולכן אנו בעצם כרגע שואלים את עצמנו האם לעתור למאסר בפועל ממש או לעתור להותיר את פסק הדין בעינו.

בנסיבות אלה הוזמן תסקיר כדי לבחון את התקדמות הטיפול והתסקיר, במגבלות של המשיב הספציפי, יש בו משהו מעודד. אנו מדברים על מישהו שאומר עליו שירות המבחן שהוא משתף פעולה באופן מלא, מגיע בעקביות ובהתמדה.

אנו התלבטנו אם לבקש מבית המשפט עוד דחייה כדי לבחון את המשך הטיפול או להסכים לכך היום, אבל שירות המבחן חוזר ואומר, בנסיבות המשיב הזה, לגבי ההשפעה של התמשכות ההליך המשפטי על ההתקדמות שלו ועל המצב החרדתי שלו.

לדברים האלה יש גם השלכה על התקדמות הטיפול, כפי שהבנתי שאומר שירות המבחן.

בנסיבות אלה, זחרף העובדה שלשיטתנו אין הלימה בין המעשים לעונש, בנסיבות המשיב הספציפי הזה, אנו סבורים שלאור הטיפול אנו נסכים למשוך את הערעור, מתוך תקווה שהדבר ימנע פגיעות נוספות באדם מצד המשיב ויטיב את מצבו, שהוא מצב קשה וייתודי. נסיבותיו תרמו להחלטה שלנו, לצד תסקיר שירות המבחן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 מרץ 2018

1 ב"כ המשיב: הנסיבות שעליהן מדברת חברתי היו בפני בית משפט קמא. אין "חדש תחת השמש" ואנו
2 רואים את האפקט הקשה בשל התמשכות ההליכים. מאז ומתמיד העונש של בית משפט קמא היה
3 סביר והגיוני בנסיבותיו של המשיב.
4
5

6 פסק דין

7
8 בהסכמת המערערת, אנו דוחים את הערעור.
9 עם זאת, אנו מעמידים את המשיב בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מיום 1.4.18 ועל תוכנית שיקום
10 מונע במסגרתו שתבוצע על ידי מרכז לשיקום מונע לעברייני מין בקהילת [redacted] במסגרת
11 טיפול פרטני וקבוצתי.
12 אנו מזהירים את המשיב כי עליו לשתף פעולה עם שירות המבחן ועם המרכז לשיקום מונע אחרת יהיה
13 בית המשפט מוסמך לדון בערעור ולגזור את דינו מחדש.
14 אביו של המשיב ובאת כוחו יעבירו את פסק הדין לקצינת המבחן למבוגרים, אתי יעקב משירות
15 המבחן בראשלי"צ, על מנת שתחתים את המשיב על צו מבחן, וזאת לא יאוחר מיום 27.3.18.

16
17
18
19
20
21
22
23 ניתן והודע היום כד' אדר תשע"ח, 11/3/2018 במעמד ב"כ הצדדים והמשיב.
24

25

נאוה בכור, שופטת

26

דנה מרשק מרום, שופטת

27

אברהם טל, נשיא
אב"ד

14

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

מדינת ישראל נ' [redacted]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד [redacted]

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המגן: [redacted]
הנאשם: ב"כ עו"ד שלומציון מנדלמן

גזר דין

רקע.

בדיון שהתקיים לפני ביום 2.12.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפיו כתב האישום תוקן בהסכמת הצדדים. הנאשם הודה, במסגרת הסדר הטיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן הכולל שני אישומים בגין ביצוע עבירות מין והורשע, על סמך הודאתו, בשתי עבירות של מעשה מגונה לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין, תשלי"ז-1977.

על פי הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן וכן יופנה לקבלת חוות דעת מאת המרכז להערכת מסוכנות מינית. כמו כן הוסכם על קבלת תסקיר קורבן. הצדדים לא הגיעו להסכמות בעניין העונש.

בהתאם לכך הוריתי על הפניית הנאשם אל שירות המבחן ואל המרכז להערכת מסוכנות. כמו כן הוריתי למאשימה לגרום לקבלת תסקיר קורבן העבירה.

יוער כי בשלב מוקדם הופנה הנאשם להערכה פסיכיאטרית אשר קבעה כי היה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות וכי הוא כשיר לעמוד לדין.

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

ת"פ 4 [redacted] מדינת ישראל נ'

כתב האישום.

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33

על פי העובדות המתוארות בחלק הכללי שבכתב האישום, עולה כי במועדים רלבנטיים שבכתב האישום, עבד הנאשם בחברת [redacted] בעיר ראשון לציון (להלן "מקום העבודה"). באותן נסיבות שהתה נ.ר (להלן- "המתלוננת") שהינה בעלת פיגור שכלי קל בחברה כמתלמדת במחלקת ה"טלמרקטינג" באותן נסיבות, הנאשם הנך את המתלוננת והעביר לה הכשרה בחדר שיוחד לכך במקום עבודה. באותו מקום שהתה עובדת נוספת בע [redacted] בתאריך [redacted] (להלן- "משמרת 1") ובתאריך [redacted] (להלן- "משמרת 2") הגיעה המתלוננת "מקום העבודה" לצורך התלמדות על ידי חונכותו של הנאשם. אותה עת שהתה נעמי ביושבה עם הגבה אליהם במרחק של מטרים ספורים וכאשר דלת החדר פתוחה ומעת לעת יצאו ונכנסו עובדים נוספים של החברה. הנאשם אשר היה מודע לכך שהמתלוננת לקויה בשכלה, ביצע במתלוננת מעשים מגונים, במהלך שתי המשמרות, בכך שנגע בישבנה, בגבה, בכתפיה, בפניה, בשיערה, הכניס ידו מתחת לחולצתה, בניגוד להסכמתה.

על פי האישום הראשון, בתאריך 10.12.12, בשעה 15:30 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת למקום העבודה לצורך התלמדות כאמור לעיל. במהלך משמרת 1 החל הנאשם אשר ישב סמוך למתלוננת ללטף את רגליה, גבה ושיערה של המתלוננת. בהמשך למתואר, ליטף הנאשם את פניה של המתלוננת, נישק את ידה וזאת חרף התנחגותה של המתלוננת אשר הביעה אי נוחות ורתיעה ממגעו של הנאשם. בהמשך, הניח הנאשם את ידו על רגלה של המתלוננת ואת ידו השנייה הכניס מתחת לחולצתה, התקרב לעבר פניה והצביע עם ראשו לעבר איבר מינו. בהמשך לאמור, חיבק הנאשם את המתלוננת ונישק לה בפניה כאשר המתלוננת ממשיכה להדוף אותו. או אז, נגע הנאשם באיבר מינו, מעל המכנסים וסימן למתלוננת לגעת באיבר מינו, אך המתלוננת סירבה, עשתה תנועה של "לא" עם ראשה והסיטה מבטת. בהמשך משמרת 1, נגע הנאשם בחזה של המתלוננת מעל חולצתה. המתלוננת הסיטה את ידו אך הנאשם ניסה שוב ושוב עד שלקח את ידה של המתלוננת לעבר איבר מינו והמתלוננת בתגובה משכה ידה בחזרה. בסוף משמרת 1, בעוד המתלוננת עומדת, שלח הנאשם ידו לעבר איבר מינה של המתלוננת אשר התרחקה ממנו בתגובה. המתלוננת ארזה חפציה במטרה לעזוב את המקום והנאשם ניגש אליה, חיבק אותה ונישק בפניה. לאחר מכן, נגע הנאשם בישבנה של המתלוננת אשר התרחקה ממנו. בהמשך למתואר, התיישב הנאשם בכיסא בחדר, הוציא את איבר מינו, ליטף את המתלוננת וסימן לה לגעת באיבר מינו. המתלוננת עשתה כן למספר שניות.

על פי האישום השני, בתאריך [redacted] בשעה 15:30 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת למקום העבודה. דקות ספורות לאחר תחילתה של משמרת 2, חפן הנאשם את חזה של המתלוננת בחוזקה והמתלוננת בתגובה הרחיקה את ידו. בהמשך, אחז הנאשם את פניה של המתלוננת, אשר ניסתה

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

ת"פ 14-10-15 מדינת ישראל נ'

1 להדפו שוב מעליה. בהמשך נגע הנאשם באיבר מינו מעל מכנסיו, ליטף את רגלה של המתלוננת ואת
 2 פניה, רכן לעבר המתלוננת, נישק את לחיה ולקח את ידה לעבר איבר מינו. המתלוננת סימנה לנאשם
 3 תנועה ש"י "שקט" עם היד, הסתכלה לעברה ש, הזיזה את ידו ולבסוף נגעה באיבר מינו של
 4 הנאשם מעל מכנסיו. במשך משמרת 2, המשיך הנאשם לגעת במתלוננת למרות שהיא הרחיקה אותו
 5 ממנה שוב ושוב. בשלב מסוים הוציא הנאשם את איבר מינו הזקור מתוך מכנסיו, כאשר נעמי יושבת
 6 עם הגב אליו ואילו המתלוננת יושבת בסמוך אליו. או אז הורה הנאשם למתלוננת לגעת באיבר מינו
 7 החשוף וחזר על כך במשך מספר פעמים. בהמשך ליטף הנאשם את שיערה של המתלוננת, נצמד אליה,
 8 רכן לעבר חזה מספר פעמים למרות שניסתה להרחיקו ממנה ובסופו של דבר פרצה בבכי.

9
 10 חוות דעת המרכז להערכת מסוכנות.

11 המרכז להערכת מסוכנות בחן גורמי סיכון רלבנטיים להישנות עבירות מין על ידי הנאשם, וביניהם
 12 העובדה כי הנאשם ביצע עבירות המין כלפי קורבן זרה עמה לא היתה לו היכרות מוקדמת, ביטא
 13 עיוותי חשיבה ומיזער את חומרת מעשיו תוך שייחס יוזמה והדדיות למתלוננת, לא גילה תובנה
 14 למניעים שחובילו אותו לביצוע העבירות ולא ביטא אמפתיה כלפי המתלוננת. כמו כן צוין כי קיימת
 15 אינדיקציה לליקוי בתחום האינטימיות על רקע קיומה של הפרעת אישיות. לצד זאת צוין כי אין
 16 אינדיקציה לקיומה של סטייה מינית ואו הפרעת אישיות קשה, כי הנאשם ביטא רצון לעבור טיפול
 17 ייעודי לעברייני מין וכי נתמך על ידי בני משפחתו ומורתע מעצם ניהולו של ההליך הפלילי. על יסוד
 18 אלה נקבעה ההערכה כי רמת המסוכנות המינית הנשקפת מהנאשם הינה נמוכה עד בינונית.

19
 20
 21 תסקיר שירות המבחן.

22 שירות המבחן נדרש לעניינו של הנאשם פעמיים וערך שני תסקירים. בתסקיר המשלים ציין שירות
 23 המבחן כי לאור מאפייני העבירות והמודעות החלקית של הנאשם לבעייתיות בהתנהגותו סבור הוא
 24 כי ענישה קונקרטיית תשקף את חומרתן של העבירות ואת הנזק שהסב לקורבן, אולם נוכח קשייו
 25 התעסוקתיים והנפשיים סבור שירות המבחן כי הנאשם יתקשה לבצע עבודות שירות או שלי"צ, אף
 26 בהיקף נמוך, ועל כן אין שירות המבחן מעלה המלצה כאמור. שירות המבחן סבור כי שילובו של
 27 הנאשם בטיפול ייעודי לעברייני מין יסייע בהפחתת הסיכון להישנות עבירות מין על ידו. שירות המבחן
 28 ממליץ כי הנאשם ישולב בתוכנית לשיקום מונע במסגרת צו מבחן למשך שנה וחצי אשר תכלול טיפול
 29 פרטני בעבריינות מין וזאת לאחר השגת יציבות תעסוקתית במצבו. הנאשם הביע הסכמתו לתכנית
 30 שיקומית זו. באשר לעונש של מאסר בעבודות שירות או אף חיובו בשלי"צ, התרשם שירות המבחן כי
 31 לנוכח קשייו התעסוקתיים והנפשיים של הנאשם אין הוא ממליץ על ענישה זו. כמו כן ממליץ שירות
 32 המבחן להטיל על הנאשם ענישה מותנית כענישה מרתיעה ולחייבו בפיצוי נפגעת העבירה.
 33
 34

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 מתוך התסקירים עולה כי הנאשם, כ [REDACTED], רווק, המתגורר עם אמו מוכר על ידי המוסד לביטוח לאומי
 2 כבעל 39% נכות פיזית ונפשית. הנאשם אובחן בשנת 2015 כסובל מהפרעת אישיות והוא מטופל
 3 בטיפול יום פסיכיאטרי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ושירת כמכונאי מטוסים
 4 בחיל האוויר ובתפקידים נוספים עד ששוחרר לאחר כשנתיים משירותו בשל סעיף נפשי. לאחר שחרורו
 5 מצה"ל למד הנאשם קורס בתחום המלונאות, עבד בתחום זה אך גילה קושי בהתמדה תעסוקתית.
 6 באשר להתייחסותו לביצוע העבירה, צוין כי הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד וכי לא היה ער לחומרת
 7 מעשיו ולהשלכותיהם, וכי קשר את הסיבות להתנהגותו הפוגענית למצבו הנפשי ולהתנהגות
 8 המתלוננת. נוכח הערכת מסוכנות שבוצעה לנאשם ולפיה מסוכנותו המינית הינה ברמה נמוכה עד
 9 בינונית ונוכח ההמלצה לשלב את הנאשם בטיפול ייעודי קבוצתי לעברייני מין בהסכמתו, הפנה שירות
 10 המבחן את הנאשם לבדיקת התאמה לטיפול ונמצא מתאים לכך. יחד עם זאת נמצא כי קיימת חשיבות
 11 לכך שבטרם הטיפול יופנה הנאשם לקבלת שיקום תעסוקתי במרפאה הפסיכיאטרית בה מטופל.
 12 שירות המבחן ציין כי על פי התרשמותו למרות מוגבלותו של הנאשם מגלה הוא כוחות לערוך שינוי
 13 בחייו ונעזר בגורמים טיפוליים. שירות המבחן ציין כי לא התרשם מקיומה של סטייה מינית וכי גיבש
 14 המלצתו תוך התחשבות בכך שלנאשם מערך משפחתי תומך, בכך שלא ביצע עבירות נוספות ובכך
 15 שלהליך הפלילי השפעה מרתיעה ומציבת גבול עבורו.

טיעוני בא כוח המאשימה לעונש.

19 בא כוח מהמאשימה טען כי מתחם העונש ההולם את כל אחת מהעבירות שביצע הנאשם נע בין מספר
 20 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל, וכי מתחם העונש הכולל לשתי
 21 העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין שמונה חודשי מאסר לבין שמונה עשר חודשי מאסר בפועל. בא
 22 כוח המאשימה סבור כי העונש הראוי לנאשם הוא באמצעו של מתחם זה, לצד מאסר על תנאי ופיצוי
 23 למתלוננת. לטענתו, יש למצוא חומרה בכך שהנאשם ביצע את המעשים בקורבן הסובלת מפגור קל
 24 ובמידת הפגיעה בה כפי העולה מתוך תסקיר קורבן העבירה. בטיעונו הפנה לפסיקה אשר לשיטתו
 25 עוסקת במקרים חמורים פחות מהמקרה הנדון. בתוך כך איזכר את אלה:

27 גזר הדין שניתן בת"פ (שלום ראשלי"צ) 48546-02-12 מדינת ישראל נ' חנאי (6.6.13) בעניינו של נאשם,
 28 ליד 1943 נעדר עבר פלילי, אשר הורשע לאחר הליך של שמיעת ראיות ובטרם סיכומים בעבירה של
 29 מעשה מגונה. על פי נסיבות האירוע בעת שהמתלוננת נכנסה לתא הלבשה בחנות בו עובד הנאשם
 30 כמוכר נכנס הנאשם והחל לסדר את החזייה שלבשה תוך שהוא נוגע בחזה של המתלוננת מתחת
 31 לחזייה. בית המשפט קבע כי מדובר באירוע ברף חומרה בינוני וכי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

13791-12-06-33530 מדינת ישראל נ' דחליקה

1 בפועל אשר יכול וירוצה בעבודות שירות ועד לעונש מאסר בפועל בן 12 חודשים. עונשו של הנאשם
2 הועמד על 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת;
3
4 גזר הדין בתי"פ (שלום ירושלים) 12-06-33530 מדינת ישראל נ' דחליקה (3.9.14), שם דובר בנאשם
5 כבן 51 נעדר עבר פלילי אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של מעשה מגונה שביצע בנוסעת אותה
6 הסיע במוניתו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש החולם נע בין 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות
7 שירות לבין 15 חודשי מאסר בפועל, ובגדרו נגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

8
9 טיעוני באת כוח הנאשם לעונש.

10
11 באת כוח הנאשם טענה כי העונש הראוי לנאשם בהתחשב בנסיבות הוא עונש בדמות מאסר על תנאי
12 ופיצוי ולחלופין מאסר בעבודות שירות או צו שלי"צ, וביקשה כי הנאשם יופנה אל הממונה על עבודות
13 שירות בשב"ס לצורך קבלת חוות דעת. בטיעוניה מנתה שיקולים אשר לטענתה יש בהם להקל עם
14 הנאשם. בתוך כך ציינה כי את גילו של הנאשם, את מצבו הנפשי, את העובדה כי הודה ונטל אחריות
15 ואת העובדה כי במשך 4 שנים לא ביצע עבירות נוספות. כמו כן ביקשה להתחשב בהליך השיקומי בו
16 הוא מצוי ובעובדה כי לא אובחן כבעל סטייה מינית. באת כוח הנאשם אף טענה כי להתחשב בכך
17 שהעובדה כי הנאשם ביצע את המעשים תוך ניצול מצבה השכלי הלקוי של המתלוננת נמחקה מכתב
18 האישום ואין לה כל משקל בעניין גזירת דינו של הנאשם. כמו כן הפנתה לתסקיר קורבן העבירה
19 וביקשה להתחשב אף באמור בו באשר לכושר השיפוט של המתלוננת. לטענת בא כוח הנאשם יש
20 לקבוע מתחם עונש הולם אחד לשני המעשים. כמו כן טענה כי אין בסיס למתחם העונש החולם לפי
21 שיטת המאשימה ולצורך כך הפנתה לטבעה פסקי דין אשר לטענתה מלמדים כי רק במקרים בהם
22 דובר במסוכנות מינית גבוהה ובחליכים שנוהלו עד תום הוטלו עונשים שנסתיימו במאסר לריצוי
23 בעבודות שירות:

24
25 ברע"פ 4727/12 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.12) התקבל בהסכמה ערעורו של נאשם על עונש מאסר
26 והועמד על 4 חודשי עבודות שירות. מדובר בנאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע שני מעשים
27 מגונים כלפי שכנתו.

28
29 ברע"פ 4919/13 ידרמן נ' מדינת ישראל (28.7.13) נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם אשר הורשע
30 בביצוע שתי עבירות של מעשה מגונה בקטינות. מסוכנותו הוערכה כנמוכה עד בינונית, והוא נידון ל-
31 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.
32

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

[REDACTED]

- 1 בת"פ (מחוזי באר שבע) 10881-02-11 מדינת ישראל נ' שי (2.12.12) הורשע נאשם בעבירה של מעשה
2 מגונה שביצע כלפי מתלוננת בעת שהיא ואחיינו של הנאשם נכנסו למיטתו של הנאשם ערומים,
3 מסוכנותו המינית הוערכה במידה נמוכה עד בינונית, והוא נדון ל- 12 חודשי מאסר על תנאי וחויב
4 בפיצוי המתלוננת.
5
- 6 בת"פ (שלום כ"ס) 2839-09-10 מדינת ישראל נ' בטאט (25.12.12), דובר בנאשם כבן 64, מורה נהיגה
7 במקצועו, נעדר עבר פלילי, אשר הורשע בעבירה של מעשה מגונה על סמך הודאתו, אותה ביצע כלפי
8 מתלוננת קטינה במהלך שיעורי לימוד נהיגה. רמת מסוכנותו המינית של הנאשם נקבעה כנמוכה. בית
9 המשפט ביטל הרשעתו של הנאשם, בין היתר בהתחשב בהליך הטיפולי בו נטל חלק ובאופן מטה
10 לחמו אם ישלל ממנו הרישיון ללמד נהיגה, והשית על הנאשם צו שלי"צ, צו מבחן ופיצוי למתלוננת;
11
- 12 בת"פ (שלום ירושלים) 35021-02-13 מדינת ישראל נ' פלוני (31.12.13), דובר בנאשם כבן 26 אשר
13 הורשע בעבירה של מעשה מגונה על סמך הודאתו אותה ביצע כלפי מתלוננת אשר המתינה בתור
14 בקופת חולים בו עבד הוא כמאבטח. הצדדים הסכימו לאמץ את נמלצות שירות המבחן להטלת עונש
15 בדמות צו שלי"צ;
16
- 17 בת"פ (שלום פתח תקווה) 39145-07-13 מדינת ישראל נ' סויסה (14.7.14) דובר בנאשם כבן 33, נעדר
18 עבר פלילי, אשר הורשע בגין שני אישומים בשתי עבירות של מעשה מגונה, שביצע כלפי קטינים אשר
19 נסעו עמו ברכב. מסוכנותו המינית של הנאשם הוערה במידה בינונית עד גבוהה. מתחם העונש ההולם
20 בגין האישום הראשון הועמד בין מאסר על תנאי לבן 7 חודשי מאסר בפועל ומתחם העונש ההולם בגין
21 האישום השני הועמד בין עבודות שירות ברף הנמוך ועד ל- 12 חודשי מאסר בפועל. עונשו של הנאשם
22 הועמד על 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננים.
23
- 24 בת"פ (שלום ראשלי"צ) 2805/09 מדינת ישראל נ' נויבוים (2.12.12) הורשע נאשם בביצוע מעשה מגונה
25 כלפי קטינה בעת שהסיעה במוניתו, ונידון ל- 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.
26
- 27 בת"פ (שלום כפר סבא) 28879-03-12 מדינת ישראל נ' איינהורן (1.1.14) הורשע נאשם בעבירה של
28 מעשה מגונה שביצע כלפי מתלוננת בעת שעבדה כמלצרית בפאב ונדון ל- 4 חודשי מאסר על תנאי,
29 נוסף על קנס ופיצוי.
30
31
32

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

דברי הנאשם.

הנאשם מסר כי אינו עבריין, כי אינו מבין ואינו יודע מה אירע לו במועד בו ביצע את העבירות וכי הוא חרד מההליך הפלילי, כואב את מעשיו וחש כי התיק ילווה אותו כל חייו. כמו כן מסר כי מצבו הנפשי קשה וכי הוא מטופל אצל פסיכיאטר ונוטל תרופות כנגד חרדות, אינו עובד ואינו מתפרנס ומוצא עניין בשיעורי תורה.

דין והכרעה.

כאן המקום להקדים עובדה שיש לה משמעות עונשית. העובדה היא שכפי העולה מתוך כתב האישום שבעת ביצוע העבירות כלפי המתלוננת היה הנאשם מודע לכך שהיא לקויה בשכלה. ויודגש, אין לייחס לנאשם ניצול מצב זה. אני פותח במילים אלה ולו משום שאילו היה הנאשם מורשע בעבירות של מעשים מגונים תוך ניצול מצב שכלי של המתלוננת, הרי שחומרת המעשים הייתה ברף גבוה ביותר, גבוה הרבה יותר מהעולה מעובדות כתב האישום בתן הודה הנאשם.

אלא, שמעבר להערה לעיל, אין להקל ראש במעשי הנאשם. הנאשם ביצע מעשים בעלי אופי ומותות מיניים בקורבן, תך שהוא מתעלם מרצונה כאילו הייתה חפץ ולא אדם בעל רגשות ורצונות. עיון בתסקיר קורבן העבירה מראה הפגיעה שנפגעה המתלוננת כתוצאה ממעשי הנאשם. אכן, יש והנאשם סבר כי המתלוננת חשה אליו קירבה רגשית או גופנית, אלא שאין לכך ביסוס עובדתי בכתב האישום.

מדיניות הענישה בעבירות אלה הינה מחמירה. ההיגיון שבבסיס ההחמרה בדין ברור הוא ונדמה כי אינו מצריך הכבדת מילים. גופו של אדם הינו האוטונומיה שלו. אדם סוברני על גופו ואין לאיש זכות או רשות לחדור ולהסיג גבול גופו של אדם. קל וחומר ככול שמדובר בעבירות מין, דהיינו פגיעה באוטונומיה הגופנית של אדם, באיבריו האינטימיים ביותר. מעבר לכך, בתוך פגיעה באוטונומיית הגוף מצויה הפגיעה ברצון האדם שלא לחייבו למעשים מיניים שאמנם אין בהם פגיעה גופנית במובן הצר של המעשה אלא פגיעה עקיפה. גרימה בכוח או בכורח לאדם, לגעת באיברי מינו הינה מעבר לפגיעה הרגשית, מעשה פגיעה גופנית בקורבן, במובן הרחב של המילה. אדם אינו חפץ לבצע מעשה מיני באחר, אין להכריחו לעשות כן. הכורח, דהיינו הבאת הקורבן לבצע מעשה מיני בפוגע, הינו מעשה פוגעני ביותר.

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 האמור לעיל, יש בו לדעתי לבטא באופן ברור לשון תיקון 113 לחוק העונשין, עת בחר המחוקק לעשות
2 שימוש בביטויים "ערך חברתי שנפגע" או "מידת הפגיעה בערך החברתי" או "נסיבות הקשורות
3 בביצוע העבירה". אין ספק ולדעתי לא יכול להיות ספק שמתחם העונש ההולם על פי מעשי הנאשם
4 בהתאם לאותם ערכים שפירטתי לעיל, כמו גם בהתאם למדיניות הענשה הוא מאסר בפועל לחודשים
5 מספר.

6
7 אלא שבצד כל האמור לעיל, מצוי האדם, הנאשם העומד לדיון, על נסיבותיו האישיות לרבות שיש בהן
8 כדי לגזור דינו בהתאם. תיקון 113 עושה שימוש במונחים של קביעת העונש בתוך המתחם בהתאם
9 לנסיבות המקלות כגון נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע המעשה או
10 קביעת מתחם עונש שונה בהתאם לנסיבותיו של הנאשם כגון הקרבה לסייג לאחריות פלילית.

11
12 בגדר נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה יש ליתן משקל רב ביותר להודיית הנאשם, ללקיחתו
13 אחריות ובמיוחד אפנה תשומת הלב לדבריו הכנים, שנאמרו בכאב ומתוך מצוקה נפשית קשה של
14 הנאשם תוך הכאה על חטא, בתוס הדיון לטיעונים לעונש. דבריו מבטאים ללא ספק הבעת חרטה
15 והפנמת המעשה האסור. אין ספק כי ההליך הפלילי, נגד הנאשם, היה בו כדי להשיג מטרתו.

16
17 כאן המקום להפנות לנסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם כפי שבאו לידי ביטוי בתסקירי שירות
18 המבחן ואשר פירטתי בהרחבת מה לעיל. מדובר [REDACTED] ומשום כך
19 ממצוקה נפשית קשה. ברור לי שאם אגזור דינו של הנאשם, למאסר בפועל, דהיינו מאחור סורג ובריה
20 אגרום למיטוטו המוחלט. יש ולעיתים יחוס בית המשפט על נאשם, נוכח מצבו הנפשי כמו גם הגופני
21 הקשה. בתוך כך, ברור שאין לרחם על האכזר אלא בכלי האיזון הראויים. ככל שבית המשפט מקל עם
22 נאשם אומלל, קשה יום, חולה בנפשו או בגופו, אין בכך ולו בשמץ כדי להקל ראש במעשיו. אני סבור
23 כי בהינתן נסיבותיו האישיות של הנאשם הנעדר עבר פלילי, נכון יהיה לאמץ את המלצתו העונשית
24 של שירות המבחן.

25
26 אשר על כן, אלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

27
28 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה בה הודה.

29
30 אני מחייב את הנאשם להיות בפיקוח שירות המבחן למשך 18 חודשים.
31
32

בית משפט השלום בראשון לציון

09 נובמבר 2016

[REDACTED]

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13

אני מחייב את הנאשם בתשלום פיצוי למתלוננת בסך 3,000 ₪.
הפיצוי ישולם בשלושה תשלומים שווים, חודשיים ורצופים כאשר הראשון שבהם יהא 1/12/2016.

מוצגים: ייעשה בהם כפי הוראות הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ה' חשוון תשע"ז, 09/11/2016 במעמד הנוכחים.

[Handwritten Signature]

אברהם הימן, שופט בכיר

14